

Nr 844

Av herr Börjesson i Falköping m. fl. i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 142, med förslag till förordning om ändring i förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.

(Lika lydande med motion nr 699 i Första kammaren)

I propositionen nr 142 föreslås bl. a., att postsparbanken skall få möjlighet att inrätta nya inlåningsräkningar med en bindningstid av högst tolv månader mot för närvarande tre månader. Avsikten är enligt generalpoststyrelsen, att postsparbanken liksom de övriga kreditinstituten skall ha räkningar på sex resp. tolv månaders uppsägningstid, på vilka insättarna skall gottgöras en ränta med 1/4 resp. 1/2 procent över den hittills högsta inlåningsräntan. Vidare föreslås bl. a. att Kungl. Maj:t skall beredas möjlighet att delegera räntesättningen till generalpoststyrelsen.

Genom de föreslagna ändringarna skulle postsparbanken beredas ökade möjligheter att konkurrera med de övriga kreditinstituten. Den förlängda uppsägningstiden och den därmed förenade högre räntegottgörelsen innebär en utvidgning av postsparbankens inlåningsrörelse till nya kategorier av inlåningskunder och sålunda en ändring av målsättningen för postsparbanken. Det torde emellertid — såsom skett i remissyttrandena — kunna ifrågasättas, om postsparbanken bör framträda som ett vanligt kreditinstitut i konkurrens på olika områden med de privat eller kooperativt baserade penninginrättningarna. Den längre bindning av sparmedlen, som nu åsyftas för postsparbanken, kan knappast sägas ha något direkt samband med den service i övrigt som postverket erbjuder. Det kan befaras att de långstidsbundna inlåningsräkningarna kommer att vara till förfång för den allmänna service som postverket i första hand bör lämna. Från dessa utgångspunkter kan det synas motiverat att låta postsparbanken även i fortsättningen inrikta sig på inlåning av kortfristiga kassamedel, vilken uppgift har nära samband med postverkets service i övrigt.

Skall en omläggning ske i det syfte som angivits i propositionen synes det dock nödvändigt att densamma föregås av en utredning rörande målsättningen och formerna för postsparbankens verksamhet. I nuvarande läge synes sålunda beslut icke böra fattas om ökad uppsägningstid för inlåningsräkning i postsparbanken, liksom inte heller om rätt för Kungl. Maj:t att delegera räntesättningen till generalpoststyrelsen.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 142
mätte

avslå Kungl. Maj:ts förslag angående möjligheter till förlängd bindningstid för på inlåningsräkning i postsparbanken innestående medel samt angående rätt för Kungl. Maj:t att delegera räntesättningen till generalpoststyrelsen; samt i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om prövning rörande målsättningen och formerna för postsparbankens verksamhet i enlighet med vad i motionen har anförts.

Stockholm den 13 april 1962

		<i>Bengt Börjesson</i> i Falköping
<i>Gunnar Larsson</i> i Luttra	<i>David Gomér</i>	<i>Harry Wahrendorff</i>
<i>Lennart Mattsson</i>	<i>Jan-Ivan Nilsson</i>	<i>Johannes Antonsson</i>
<i>Arne Magnusson</i> i Nennesholm	<i>Robert Johansson</i> i Dockered	<i>Fritz Börjesson</i> i Glömminge
<i>Rune Gustavsson</i> i Alvesta	<i>John Eriksson</i> i Bäckmora	<i>Sven Vigelsbo</i>
<i>Thorbjörn Fälldin</i>	<i>Harald Larsson</i> i Hedenäset	<i>Erik Larsson</i> i Norderön
<i>Karl Björkänge</i>	<i>Gustaf Svensson</i> i Vä	<i>Harald Johnsson</i> i Skoglösa